

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

**KLAGE FRA ADVOKAT A PÅ TINGRETTSDOMMER B VED X TINGRETT.
SAK 65/05.**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 29. august 2005 truffet vedtak i ovennevnte sak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev av 21. juni 2005 har advokat A inngitt klage på tingrettsdommer B ved X tingrett. Klagen er forelagt tingrettsdommer B til uttalelse. Embetsleder er orientert om klagen og har også kommet med en uttalelse i saken. Dommerens og sorenskriverens uttalelser er kommentert av advokat A i brev av 21. juli 2005, som igjen er kommentert av tingrettsdommer B i brev 8. august 2005

Saksforholdet er i korthet følgende:

Advokat A representerte saksøker i en barnevernssak som gjelder overprøving av Fylkesnemndas to vedtak om omsorgsovertakelse av saksøkers barn. X tingrett mottok begjæringen om overprøving den 5. november 2003.

Hovedforhandling ble avholdt 23. februar – 28. februar 2004, og dom og kjennelse ble avsagt 15. mars 2004. Fylkesnemndas vedtak om omsorgsovertakelse av barn E og F ble stadfestet, og saken hva angikk barn D ble avvist ved separat kjennelse. Begge avgjørelsene ble brakt inn for lagmannsretten, som i kjennelse av 15. april 2005 opphevet tingrettens avvísingskjennelse. Saken ble hjemvist til ny behandling ved tingretten.

Advokat A tilskrev X tingrett ved brev av 21. april 2005 (feildatert 21. april 2004) og ba om at saken ble berammet snarest mulig. Advokaten mottok ingen tilbakemelding på henvendelsen.

I et intervju i (lokalavis) om bl.a. denne barnevernssaken, reiste advokat A kritikk både mot tingretten og lagmannsretten for sen saksbehandling, og han påpekte at tingretten heller ikke hadde besvart hans brev av 21. april 2005. Av avisartikkelen fremgikk det at X tingrett hadde opplyst at de ikke ville beramme saken, da retten på dette tidspunkt ikke hadde mottatt saksdokumentene fra lagmannsretten. Ved brev av 8. juni 2005 oversendte derfor advokaten kopi av saksutdraget for lagmannsretten til tingretten.

Tingrettsdommer B var behandlende dommer i en barnefordelingssak mellom A's klient og far til hennes barn D. Denne saken var ved rettens beslutning av 5. mai 2004 stanset i påvente av utfallet i barnevernsaken. Tingrettsdommeren, som ikke tidligere hadde hatt befatning med barnevernsaken, fikk ansvaret for å sette seg inn i dette sakskomplekset og gi tilbakemelding til advokat A. Den dommerfullmektigen som opprinnelig hadde håndtert barnevernsaken, var på dette tidspunkt sluttet.

I brev til advokaten av 15. juni 2005 opplyste dommeren innledningsvis at tingretten for tiden sliter med stort sykefravær blant saksbehandlerne, og at dette medfører problemer og stort arbeidspress på de øvrige saksbehandlerne. Det vises til at tingretten har anmodet sine brukere - og ikke minst byens advokater – om å utvise tålmodighet og for øvrig bistå retten på best mulig måte i denne pressede situasjonen.

Videre opplyses at advokatens brev av 21. april og 8. juni var svært kortfattede og inneholdt mangelfulle opplysninger som vanskeliggjorde identifiseringen av saken. Advokaten viste bl.a. til det saksnummeret saken hadde i det gamle saksbehandlingssystemet i X tingrett. Retten kunne ikke ut fra dette saksnummeret finne saken i det nye systemet. Tross betydelig innsats fra saksbehandlerne, lyktes ikke tingretten i å finne ut hvor saken befant seg, og man hadde antatt at brevet var feilsendt. Ved henvendelsen fra (lokalavis) fikk B opplyst at kritikken gjaldt saksnummeret til barnefordelingssaken, og han ga da tilbakemelding om at det angjeldende brev av 21. april 2005 ikke lå blant sakens dokumenter.

Tingrettsdommeren viser i brevet videre til at på tidspunktet for advokatens brev av 8. juni, berodde dokumentene i barnevernsaken fortsatt i lagmannsretten i påvente av at avgjørelsen skulle bli rettskraftig. Gjennom omfattende undersøkelser i tingrettens arkiver forsøkte imidlertid retten å rekonstruere saksforholdet og saksgangen i den angjeldende barnevernsaken. Dommeren skriver til advokaten at han måtte ha forstått at det ville være svært krevende for "uinnvidde" å trenge inn i sakskomplekset, og at retten med større innsats og velvilje fra advokatens side ville kunne spart både tid og ressurser.

I ovennevnte brev skriver tingrettsdommeren videre følgende:

"Så til spørsmålet om berømmelse. Saken gjelder spørsmålet om rettslig prøving av et fylkesnemndsvedtak om omsorgen for Retten har et selvstendig ansvar for at saken er tilstrekkelig belyst og vurdert. Forberedende dommer skal på selvstendig basis ta stilling til hvor lang tid som skal avsettes til hovedforhandlingen, om retten bør settes med fagkyndige meddommere, om det skal oppnevnes sakkyndige og evt. hvem som skal oppnevnes. Til dette trenger forberedende dommer god innsikt i hva saken gjelder. Uten saksdokumentene vil han ikke få dette. Dertil kommer at’s omsorgs- og forsørgelsesevne vil være det sentrale tema i tvisten. Hennes omsorgsevne er formentlig hovedtemaet i saken om tvillingene som nå er opptatt til doms, og jeg vil anta at De må være interessert i lagmannsrettens vurdering før De råder Deres klient til nye rettsrunder. Uansett vil dette være av vital betydning for forberedende dommer.

Tingretten har tilkjennegitt gjennom pressen at det har bygget seg opp betydelige restanser og at saksbehandlingstiden nå er lang. Straffesaker, familiesaker og saker etter tvistemålsloven kapittel 33 er prioriterte saker. Situasjonen for meg er at jeg er fullt berammet utover høsten med prioriterte saker, og at det må prioriteres blant de prioriterte saker. Ved min vurdering av om saker som allerede er berammet nå bør vike, ser jeg bl.a. hen til at for tiden bor i fosterhjem hos sin far etter at hans omsorgsevne har vært vurdert både av barnevernet og av lagmannsretten, og etter at tidlig i prosessen tilkjennega at hun kunne samtykke i at faren fikk omsorgsansvaret som subsidiært løsning.

Jeg har tidligere påpekt i brev at jeg reagerer på innhold og form i de mange henvendelser fra Dem. På meg virker det som om De "slenger ut" påstander, anmodninger og krav uten refleksjon og tanke på at seriøs oppfølging fra adressatens side krever tid og ressurser. Herværende sak er nok et eksempel på dette."

Ved oversendelsen av dette brevet ble ankeutdraget returnert til advokaten.

Den 20. juni 2005 avsa Z lagmannsrett dom i saken om omsorgsovertakelse av barn E og F.

Ved brev av 21. juni 2005 innklaget advokat A tingrettsdommer B for Tilsynsutvalget for dommere.

Av hans brev til Tilsynsutvalget av 21. juli 2005 fremgår det at lagmannsrettens avgjørelse av samværsspørsmålet for ett av barna er anket til Høyesterett. Med bakgrunn i disse opplysningene har tingrettsdommer B tilskrevet advokat A ved brev av 8. august og bedt om at de tidligere tilsendte ankeutdrag på ny sendes tingretten. Han har opplyst at ettersom det nå antas å ville gå betydelig tid før saksdokumentene blir tilgjengelige for tingretten, vil saken bli berammet med grunnlag i utdragene.

Klager – advokat A – har i hovedsak vist til følgende:

Det er to forhold som påklages til Tilsynsutvalget; dommer B's betraktninger omkring berammelsesspørsmålet i brev av 15. juni 2005, og hans uberettigede karakteristikker av advokat A i samme brev.

De betraktninger omkring berammelsesspørsmålet som fremkommer i tingrettsdommer B's brev til advokat A av 15. juni, er uakseptable. Det er ikke holdbart at tingretten avventer å beramme saken til retten har mottatt saksdokumentene fra lagmannsretten. Ved brev av 8. juni oversendte advokaten det utarbeidede saksutdraget for lagmannsretten til tingretten slik at saken skulle kunne berammes selv om saksdokumentene befant seg i lagmannsretten. Dette saksutdraget inneholdt alle sakens dokumenter og var godkjent av så vel lagmannsretten som motparten i saken. Ut fra disse dokumentene kunne tingretten tatt stilling til innholdet i saken uten å måtte avvente saksdokumentene i original fra lagmannsretten. Det oversendte saksutdrag ble imidlertid returnert av tingretten sammen med dommer B's brev av 15. juni 2005.

Advokat A skriver i denne forbindelse følgende:

”Av tvml. § 475 fremgår følgende: ”Retten skal påskynde saka mest mulig. Hovedforhandling kan berammes straks uten saksførebuing.”

Når X tingrett ikke engang vil beramme saken med et sett av saksdokumentene tilstede, antar jeg det er et grovt brudd på den plikt retten har etter § 478. Spesielt ille er det at lagmannsrettens saksutdrag som var oversendt tingretten, ble returnert i brev av 15. juni d.å.

Jeg minner om at denne sak er spesielt ille da det ikke har vært noen rettslig overprøving av fylkesnemndas vedtak av 31.10.03.”

Advokat A hevder videre at følgende avsnitt i brevet fra tingrettsdommer B av 15. juni 2005, er i strid med god dommerskikk:

Jeg har tidligere påpekt i brev at jeg reagerer på innhold og form i de mange henvendelser fra Dem. På meg virker det som om De ”slenger ut” påstander, anmodninger og krav uten refleksjon og tanke på at seriøs oppfølging fra adressatens side krever tid og ressurser. Herværende sak er nok et eksempel på dette.”

Denne uttalelsen fra dommeren er ikke i samsvar med kravene til en upartisk, tillitskapende og respektfull dommeropptreden, jf. domstoloven § 55.

Hans mandat som advokat i saken er bl.a. å arbeide for at hans klients saker behandles i domstolsapparatet raskest mulig. Både klienten og det aktuelle barnet lider stort tap ved å være avskåret fra kontakt med hverandre. Hans klient må kunne stille krav om en seriøs rettslig behandling innen rimelig tid uten at A som hennes advokat kan kritiseres av tingrettsdommer B.

Tingrettsdommer B må kunne mene hva han vil om advokat A's opptreden generelt i retten, men dommeren kan ikke bruke sine synspunkter på advokaten som argument for ikke å beramme denne konkrete saken.

Det er oppsiktsvekkende at tingrettsdommer B i forbindelse med sin uttalelse til Tilsynsutvalget har innhentet uttalelser fra tidligere dommerfullmektiger ved X tingrett. Disse uttalelsene benyttes av dommeren som bekreftelser på advokat A's utilstrekkelighet som advokat. Denne innhenting av uttalelser bør påtales av Tilsynsutvalget. Spesielt uheldig er det at Regjeringsadvokaten har uttalt seg i saken. Dette kan virke som et utilbørlig press på Tilsynsutvalget, og utvalget bør ta opp dette forholdet med Regjeringsadvokaten.

Uttalelsene fra tidligere dommerfullmektiger ved X tingrett og konstituert sorenskriver ved Y tingrett vedrører ikke saken. De er imidlertid så fornærmende i sitt innhold at det er nødvendig å knytte noen kommentarer til dem.

Fra uttalelsen siteres:

"I snart 20 år har undertegnede ført til sammen et firesifret antall saker ved Høyesterett, alle lagmannsretter og de fleste av landets øvrige domstoler. Jeg har derfor en bredere erfaring enn de fleste av rettens aktører. Jeg har møtt parter, prosessfullmektiger og dommere som jeg stort sett har hatt et utmerket forhold til. Mange anerkjente dommere har gitt meg ros for min sakshåndtering. Jeg har imidlertid lagt merke til at kretsen rundt B har hatt et kritisk syn på min advokatgjerning. Til dette vil jeg minne om at retten er en arena for løsning av konflikter, partene og deres advokater representerer forskjellige interesser som skal søkes løst ved dom eller forlik. Dersom en av aktørene i retten er misfornøyd med en av de andre aktørene, bør dette etter mitt syn tas opp der og da slik at man konkret kan forholde seg til kritikken. Dette legger domstoloven opp til bl.a. ved regler om rettergangsbot. Det er særdeles lite egnet slik dommer B går frem; å innhente skriftlige, generelle uttalelser om undertegnede fra kolleger og underordnede. Dette vil bare sementere konfliktene uten å bidra til noen konstruktiv løsning. Jeg ser det også slik at dette representerer mobbing av undertegnede fra dommeres side når det fremføres så generelt og med så liten relevans til den konkrete sak. Jeg finner grunn til å påpeke at jeg aldri er ilagt noen rettergangsbot. Jeg har aldri tidligere mottatt noen skriftlig irettesettelse fra retten bortsett fra det aktuelle brev fra dommer B og de to brev han vedla i sitt klagetilsvar datert 8. juli 2005. Jeg har heller aldri fått en uttalelse fra Disiplinærutvalget for advokater mot meg, og er bare innklaget tre ganger i løpet av nesten 20 år. For øvrig er det *meget* sjelden at mine salær oppgaver endres."

For øvrig har han vært kjent med at X tingrett har lange restanser. Det var nettopp bakgrunnen for at han valgte å gjøre retten oppmerksom på den fadesen denne saken representerer slik at domstolen skulle få anledning til å rette opp sendrektheten.

Endelig har advokaten ved flere anledninger ringt dommer B uten å få ham i tale eller til å ringe tilbake.

Innklagde – tingrettsdommer B – har i hovedsak vist til følgende:

Innledningsvis presiseres at barnevernsaken opprinnelig ble behandlet av to tidligere dommerfullmektiger, som begge hadde sluttet da tingretten mottok advokat A's begjæring om midlertidig berømmelse av saken. Selv hadde han bare overfladisk kjennskap til saken gjennom sitt engasjement i barnefordelingssaken. Med bakgrunn i sin tilknytning til denne saken, ble han pålagt å besvare advokatens kritikk i barnevernsaken fremført gjennom (lokalavis).

I brevet til advokat A av 15. juni ga han til kjenne sin arbeidssituasjon og sitt berømmelsesprogram framover. Hans svar på advokatens krav om umiddelbar berømmelse, var å klargjøre hvordan han vurderte saken opp mot berømmelsesprogrammet, for det tilfelle at han selv skulle få ansvaret for saken.

Hans avgjørende innvending mot umiddelbar berømmelse gikk på at saksdokumentene fortsatt befant seg i lagmannsretten, og at tingretten således var avskåret fra viktig informasjon av betydning for berømmelsesspørsmålet. Videre var det naturlig at berømmelsen utsto til lagmannsrettens vurdering av mors omsorgsevne var kjent. I samråd med sorenskriver C fant man at retten ikke på dette tidspunkt skulle "rydde plass" for denne saken.

Han kan ikke se at han ved sine formuleringer i det angjeldende avsnitt i brevet til advokat A av 15. juni 2005, skal ha opptrådt respektløst eller brutt prinsippet om upartiskhet. Hans formuleringer må ses i sammenheng med det betydelige arbeid han selv og øvrige ansatte ved tingretten, hadde nedlagt for å få oversikt over det sakskompleks advokaten lett kunne ha opplyst om. Men uttalelsene har også en forhistorie:

Advokat A har en stor saksportefølge ved X tingrett, og B har i løpet av årene som dommer behandlet mange saker hvor advokaten har representert en av sakens parter. Advokaten har i en rekke saker vist manglende kunnskaper om sakens faktum og jus, og også manglende plan og struktur i saksanlegget. Hans prosessoppdrag bærer preg av improvisasjon, spontane innfall og klientstyring.

Fra uttalelsen siteres:

"Jeg har altså opp gjennom årene muntlig tilkjennegitt min misnøye med advokat A's måte å skjøtte sine prosessoppdrag på. Misnøyen deler jeg tilsynelatende med andre. Det er min oppfatning at jeg må ha anledning til å utdype min misbilligelse i brev under saksforberedelsen. Kritikken kommer ikke klienten for øre og det er en skånsom måte å kommunisere korreksjoner på. A har for øvrig et berettiget krav på å bli kjent med min misbilligelse. Det er mulig jeg er nokså direkte i mitt ordvalg, men jeg kan ikke se at jeg ved mine formuleringer eller på annen måte her har opptrådt respektløst eller brutt prinsippet om upartiskhet. Innholdet og formen i mine uttalelser i brevet av 15. juni er knyttet til faglige spørsmål som det er gjort grundig rede for, og det har ikke vært min hensikt å opptre sjikanøst. Etter min oppfatning befinner de påklagede uttalelser seg innenfor det en dommer må kunne uttrykke i sin prosessedelse, uten å komme i konflikt med kravet om "god dommerskikk" eller øvrige krav til sømmelig opptreden."

I anledning klagen for Tilsynsutvalget har tingrettsdommeren funnet grunn til å innhente uttalelser om advokaten fra ni tidligere dommerfullmektiger ved X tingrett, samt

konstituert sorenskriver ved Y tingrett. Dommeren ønsket å vite om han sto alene med sine vurderinger av advokat A, og ba andre redegjøre for sine erfaringer med advokaten. Uttalelsene er alle relativt samstemte og gir et bilde av et advokatarbeid preget av manglende juridisk innsikt, dårlig forberedelse og uryddig fremførelse, som igjen medfører et betydelig merarbeid for retten og motpartens advokat.

Han viser for øvrig til at de erfaringer sorenskriver C har redegjort for i sitt brev til Tilsynsutvalget av 1. juli 2005, er fullt ut dekkende for hans egen erfaring og vurdering av advokaten.

Tingrettsdommer B registrerer med beklagelse at advokat A opplever å være offer for ”antipati” og ”mobbing” fra X’s dommerstand. Dommeren kan ikke se at det skulle være grunnlag for dette, og presiserer for egen del at han er opptatt av å ha en god tone med rettens aktører. Det er riktignok slik at han har korrigert advokaten flere ganger, både i og utenfor hovedforhandling. Disse korreksjonene har imidlertid vært saksrelaterte og fremført på anstendig vis. Dommeren vil uansett også i fremtiden være opptatt av at samarbeidet skal skje i en ”høflig og anstendig atmosfære tuftet på faglige og nøkterne vurderinger”.

Det er for øvrig ukjent for tingrettsdommer B at advokat A gjentatte ganger skal ha forsøkt å nå ham på telefon. Normalt mottar han meldinger om ubesvarte telefoner via e-post, og han kan ikke huske å ha mottatt meldinger om oppringninger fra advokat A i det aktuelle tidsrom.

Embetsleder – sorenskriver C - gir innledningsvis i sin uttalelse til Tilsynsutvalget en redegjørelse for bakgrunnen for at advokat A’s brev av 21. april 2005 i lengre tid ble liggende ubesvart. På grunn av stort sykefravær i saksbehandlergruppen ble brevet liggende i lang tid uten å bli registrert på saken og fordelt til en dommer. Sorenskriveren redegjør videre for de misforståelser henvendelsene fra (lokalavis) avstedkom, samt bakgrunnen for at han påla tingrettsdommer B å sette seg inn i saken etter henvendelsen fra avisen.

Da brevet fra advokat A var blitt registret på riktig sak, og tingrettsdommer B hadde fått oversikt over sakskomplekset i barnevernssaken, diskuterte de berammelsesspørsmålet. De var da enige om at det ikke var aktuelt å holde hovedforhandling i saken om barn D før lagmannsrettens avgjørelse vedrørende morens omsorgsevne overfor barn E og F, forelå. En hovedforhandling av det omfang det her er tale om er svært kostnadskreven, og det måtte kunne forventes at partene tok en ny vurdering av den foreliggende saken etter at lagmannsrettens vurdering i den andre saken var kjent.

Sakens dokumenter befant seg i lagmannsretten. Sorenskriveren anså det ikke nødvendig å innhente kopier av samtlige dokumenter fra advokatene. Videre var arbeidssituasjonen i tingretten på dette tidspunkt svært anstrengt.

Det er fortsatt sorenskriverens oppfatning at avgjørelsen om å avvente retur av saksdokumentene sammen med lagmannsrettens avgjørelse, var fullt ut forsvarlig. I denne sammenhengen vises til at den høye arbeidsbelastningen ved embete nødvendiggjør en streng prioritering mellom sakene.

Formuleringene i B' brev av 15. juni 2005 til advokat A synes preget av tidligere erfaringer med denne advokaten. Sorenskriverens eget inntrykk av advokaten er at han har lett for å anføre uklare grunnlag, blåse opp sakene med for mange anførsler og til dels anlegge saker som er dårlig fundert.

Flere av disse forholdene har han selv tatt opp med advokaten, og han er også kjent med at flere av dommerfullmektigene har tatt opp de samme forholdene med advokaten ved flere anledninger.

Det medgis at enkelte av formuleringene i det angjeldende avsnitt i tingrettsdommerens brev kan synes noe krasse. Advokaten har imidlertid krav på å få kjennskap til hva dommerens misnøye går ut på. I motsatt fall vil han ikke få mulighet til å kunne gjøre noe med saken.

Avslutningsvis vises igjen til embetets vanskelige ressursituasjon, som sorenskriveren gjentatte ganger har gjort Domstoladministrasjonen oppmerksom på uten at det har medført noen tilførsel av dommerstillinger. Denne ressursmangelen har likevel ikke vært av vesentlig betydning i den herværende sak. Barnevernssaker er prioriterte, men det er det også mange andre saker som er. Og selv ikke i en optimal ressursituasjon ville sorenskriveren ha "satt i gang en ny vurdering av mors omsorgsevne mens lagmannsretten skriver på en dom om samme tema etter flere dagers hovedforhandling".

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstolloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstolloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Med dette som utgangspunkt bemerker utvalget i anledning denne konkrete klagen følgende:

Utvalget tar først for seg spørsmålet om det er i strid med god dommerskikk at ikke barnevernsaken ble berammet da advokat A ba om det i april i år.

Det synes helt klart at av årsaker som muligens ingen av partene hadde fullt herredømme over, ble brevet av 21. april 2005 ikke oppfanget og knyttet til den saken det egentlig gjaldt. Utvalget kan ikke se at det er grunnlag for bebreidelse mot noen for dette. Da misforståelsen ble oppklart og det ble klart at advokaten ønsket barnevernsaken berammet, sa tingretten et foreløpig nei til dette etter en konkret vurdering. Denne vurderingen har både tingrettsdommer B og sorenskriver C gjort nærmere rede for i sine uttalelser.

Tilsynsutvalget kan som utgangspunkt ikke se at en vanskelig ressursituasjon i seg selv skal være til hinder for berømmelse av prioriterte saker. Berømmelse må kunne foretas, selv om saken ikke vil kunne komme opp så raskt som egentlig ønskelig. Imidlertid er det på det rene at unnlatt berømmelse i dette tilfellet var konkret begrunnet, jf foran. Utvalget

har merket seg at domstolen, når man først ble klar over hvilken sak det gjaldt, har satt seg inn i den og sakskomplekset for øvrig, og herunder har man vurdert berammelsesspørsmålet. Det fremgår av dommernes uttalelser at en viktig årsak til at berømmelse ikke ble foretatt, var at man ønsket å avvende lagmannsrettens vurderinger og avgjørelse i den saken som gjaldt saksøkerens to andre barn, også dette en omsorgsovertakelsessak.

Tilsynsutvalget vil ikke se bort fra at andre domstoler ville kunnet vurdere berammelsesspørsmålet annerledes, og likevel foretatt en berømmelse så vidt langt frem i tid at man kunne regne med at lagmannsrettens avgjørelse forelå. Utvalget kan imidlertid ikke se at det er grunnlag for kritikk i form av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B, som tross alt har foretatt en nøye vurdering av spørsmålet og konkludert slik han gjorde. Utvalget har merket seg at dette er gjort i samråd med embetsleder, som også har redegjort for og begrunnet sine vurderinger.

Klagen gjelder videre tingrettsdommer B's uttalelse i brev av 15. juni 2005, der han uttaler at

”Jeg har tidligere påpekt i brev at jeg reagerer på innhold og form i de mange henvendelser fra Dem. På meg virker det som om De ”slenger ut” påstander, anmodninger og krav uten refleksjon og tanke på at seriøs oppfølging fra adressatens side krever tid og ressurser. Herværende sak er et eksempel på dette.”

Det er Tilsynsutvalgets oppfatning at dette er en krass uttalelse fra en dommer til en advokat, noe for så vidt også embetsleder har vært inne på i sin uttalelse til utvalget. Utvalget kan heller ikke se at ”herværende sak” er noe eksempel som tilsier en slik formulering. Det er mye mulig at det har vært kontroverser mellom dommeren og advokaten tidligere, og at dette er bakgrunnen for tingrettsdommerens uttalelse. I dette tilfellet dreide det seg imidlertid om berømmelse av en sak, og selv om advokatens anmodning innledningsvis kom skjevt ut fordi han ikke forsto eller overså at han bl.a. henviste til et gammelt saksnummer som ikke lenger var i bruk, er det vanskelig for utvalget å se at henvendelsen og korrespondansen berettiget en slik tilbakemelding som tingrettsdommer B fant grunn til å komme med her.

Tilsynsutvalget finner etter omstendighetene ikke grunn til å referere eller på annen måte gå nærmere inn på de uttalelser tingrettsdommer B har innhentet fra til sammen ni tidligere dommere/dommerfullmektiger ved embetet. Kort skal bemerkes at de er uvanlig negative i sin form og omtale av advokaten. Hvorvidt dette er berettiget eller ikke har utvalget ingen formening om. Utvalget reiser likevel et spørsmål ved tingrettsdommerens skjønn når han så ”massivt” går til det som må oppfattes som et angrep på advokaten, hans arbeid og faglige forutsetninger generelt.

Tilsynsutvalget har nøye vurdert om tingrettsdommerens uttalelser – herunder hans fremleggelse av alle dommerfullmektigenes uttalelser som han selv har innhentet - er av en slik art at de må sies å være i strid med god dommerskikk.

I lys av en forhistorie som utvalget ikke kjenner, og som utvalget derfor ikke kan gå nærmere inn i, kan utvalget ikke se bort fra at tingrettsdommeren har hatt konkrete årsaker til den frustrasjon han ga uttrykk for i brevet av 15. juni 2005. Terskelen for disiplinærreaksjon skal være forholdsvis høy, jf ordningens forarbeider. Etter en samlet vurdering finner utvalget at det ikke foreligger tilstrekkelig grunnlag for en slik reaksjon.

Tilsynsutvalget for dommere har etter dette fattet slikt enstemmig
vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes sorenskriver C og Domstoladministrasjonen til orientering. I den forbindelse bemerkes følgende: Klagesaken foranlediger isolert sett ingen underretning til Domstoladministrasjonen. Tilsynsutvalget finner imidlertid grunn til å videreformidle tingrettsdommerens og sorenskriverens syn på embetets ressursituasjon, og de problemer denne synes å skape også for berømmelse av prioriterte saker som f eks barnevernsaker.